

beyaz mant

hadi gelin sıkıyorsa üzerimizdeki
beyaz mantoları çıkaralım artık

Gelin isterseniz buna öncelikle yalnızca bir rastlantı diyelim şimdilik
Böylece bir nedeni olmasın bu karşılaşmanın mesela, böylece
Sonuçlarından da sorumlu tutulmayalım kısa bir süre i-
Çin parantez içine alalım birbirimize dair bildiklerimizi bi-
Lerek kasten yani yararlanmayalım tecrübelerimizden
Bu mesela, karşılaşmamız yani, algılama kiplerimizin henüz önerilmiş ilişkisi, -
herkesin gördüklerini anlatmasından ibaret olsun. Bir anlığına çağrılarının doğruluk
iddiasını askıya alalım ve böylece onları da kullanmamıza gerek kalmamasın
Hadi gelin yiyorsa yazdıklarımızın tek kopyasını verelim birbirimize anlam
atfetmeyelim falan örneğin değerlendir-
Meyelim yargıç olmadan adil olmayı deneyelim belki
Daha az zulmedelim mantıksız da olabilelim
Görüntümüz bir hakikati gizliyormuş gibi yapmasın
Nedensiz olsun ve birşeye neden olmasın hadi gelin
Onun bir ilüzyon olduğu zaten biliniyor biz gösterinin keyfini çıkaralım
Kim bir beyaz mantosu olsun istemez ki
Kim mesela kalabalık içinde yalnız ve başarısız
Hadi gelin erkekseniz süreksizliklerle beraberliklerimiz olsun sıfır sıfır kalalım ama
sadece arkadaş olalım, massively paralel giysilerimizin renginden tanımayalım
henüz birbirimizi sevelim yerde eksik olsun birimiz kekeme olsun diğerinin dili
tutulsun mesela,
Edebiyatmayalım
Merkezkaçalım
Artık ne yazık tutunamamak bile mümkün değil olsun
Hızla bağlandığını farkedene özgürlüğün nasıl bir tutsaklık olduğundan
olabileceğinden sözedip bir kaç soru sormak isteyelim bir an için
Sizi bilmem ama ben bir süredir at gözlüğü kullanalım
Göz göze gelmek isteyelim lösemi maskesiz dolaşmayalım mesela işyerlerinde
Pauli dışlama ilkesinden
altıyüzdörtten
ruhumuzun mütemediyen birbirini eksiltten parçalarından sözedelim mi
ister misiniz istemelerimizde ne kadar özgürüz olsun
Gelin gelin
Biz de bilmeden geldik
Buradan bakıldığında bir acayip
Görünür dünya

beyaz manto

internal occasions

i am an occasional writer
i seem to write on certain occasions
occasions of which no eye touches the mind
occasions when knowledge has no control over the universe
occasions where all images fall behind paranoid, petrified eyes
occasions where three million lonely men find unknown connections behind
refrigerators, side walks, electric plugs, and broken-down souls
whereof drowned thoughts and unbearable feelings rise from
occasions where shy notes meet the silent approach of man
occasions where music slides through doors, notebooks, and all thought falls
in space between notes
occasions where naked children lie sleepless watching the whole city go mad
occasions where bodies lie tired, flesh to flesh talking of momentary sparks
of imagination and imagery appearances of self in other beings
occasions where no god pleases the soul
occasions where blind fireman extinguish life
occasions where metaphors and similes become so useless and tiresome
dragging the soul in joyless decreptitude
occasions where Reality meets Reality and Reality and Reality

for Mr. Bowman

seda aricioğlu

*Beyaz Manto ücretsizdir, sadece posta yoluyla ulaştırılır ve periyodik değildir. Gönderilmesini istediğiniz kişilerin adreslerini bize bildirebilirsiniz. Baskı Mart Matbaası.
Yazışmak için: Kaf Müzik, Beyaz Manto, Enis Akın, PK:10 Kuzguncuk, İstanbul veya
beyazmanto@hotmail.com. <http://www.ziyalan.com/marmara/>*

boşluk

Daha bitmedi. Belki de hiç başlamadı. Belki de hiç başlamayacak. Bitene kadar.

Düşte. Belki düşüncede. Gerçekte. Belki. Nasılsa hepsi bir. Değişmeden duruyor. Öylece. Ölüce. Bir his. Ya başlarsa. Ya bitmezse. Ya çoktan başladıysa. Bitmeyecekse.

Işık hep vardı. Gece de. Gündüz de. Zaman. Hiçbir şeyi iplemiyor. Işığı bile. Ne gece. Ne gündüz. Kaldığı yerden devam ediyor. Üç aşağı. Beş yukarı. Başlamış. Başlayacakmış. Bitmeyecekmiş. Başlamasa bile. Her nasılsa. Ölse bile. Bitmese bile.

Hayat hep vardı. Artık bazen var. Özellikle gece. Ara sıra gündüz. Bitene kadar. En azından. Bu bile yeter.

Düşüncede. Düşsel düşüncede. Hep olacak. Hiç bitmeyecek. Öyle ya da böyle. Düşüncenin gözlerinde. Düşüncenin sımsıkı yumuk gözlerinde. Olacak. Düşüncenin ışısız zamansız sımsıkı yumuk gözlerinde. Hep olacak.

Sürekli değil ama. Yürürken. Koşarken. Korkarak yürürken. Korkarak yürüyüp kaçmaya başladığında değil. Boşluğa doğru hızla koşarken değil. Boşluk hızla yaklaşırken değil. Boşluk çarptığında.

Gölgeler uzamaya başladığında. His gittiğinde. Gece ya da gündüz. Gölgeyi donuk bakışlar yakaladığında. Işık görünmediğinde. Karanlık görünmediğinde. Eski bir ayakkabıda. Hurda bir gemide. Olmayacak. Bitmeyecek. Yeniden başlamayacak. Sürecek. Gerçekliğin ışıklı düşüncesiz ama zamansız düşünde.

Boşluk. Geçersiz bir boşluk. Ürküttüğünde. İçine düştüğünde. Gecenin ya da gündüzün farketmez. Renksiz geçersiz bir boşluk. Işısız ama karanlık olmayan bir boşluk. Gölgenin olmadığı bir boşluk. Gidecek yeri olmayan. Nereden geldiği belli olmayan davetsiz bir boşluk. En azından. Şimdilik yok. Ya da hep orada. Son derece gerçek. Ama geçersiz. En azından şimdilik.

Boşlukta. Bir duvar. Geçersiz. Renksiz ışısız ama karanlık olmayan davetsiz boşluğun içinde. Son derece gerçek. Bir duvar. Boşluğun kendisi duvar belki de. Kimin yaptığı belli olmayan. Nerede durduğu. Ne zaman ortaya çıkacağı. Yakınlaşıp uzaklaşan. Arada bir çarpan. Duvar. Yalnızca çarptığında hissedilen. Boşluk duvarı. Bittiğinde bitecek duvar.

Köşe boşluğu. Bir zamanlar. Uzun zamanlar. Üzerinde bir masa duran. Sıradan bir boşluk. Sıradanlaşmış bir boşluk. Duvar boşluğunun nedeni. Boşluğun nedeni boşluk. Teras katı merak ettiren. Sıradan bir boşluk.

Mezarlıktan koparılmış bir deve dikenini. Ne diye koparılmış? Artık hatırlanmayan bir diken. Soluk mavi bir diken. Ama yine de batan bir diken. Boşluğu patlatan bir diken. Artık cansız olan ama yine de batan bir diken.

İlk kez fotoğraf çektiklerinde meydana gelmiş. Yaşlı patlak gözü şişkin bir boşluk. Yağmurlu ıssız bir Robinson boşluğu.

Sabah boşluğu. Menemen. Çay. Sigara. Ve boşluk. Dokuzaylık bir boşluk. Doğmak üzere bir boşluk. Belki de çoktan doğmuş. Ama geçersiz. Ya geçerliyse. Ya geçmezse. Ya başlar da bitmezse. Oyun bittiğinde. Belki. En azından umulan bu.

Tepeden tırnağa. Ayna boşluğu. Bazen gözde. Bazen alında. Bıyıkta. Dişte. Çürük dişte. Ama hep orada. Bakılmayı bekleyen. Boşluğu taramak. Ayna boşluğunu taramak. Tepeden tırnağa. Düşüncenin ışıksız zamansız sımsıkı yumuk gözleriyle. Silah gibi dolu gözlerle. Kirpikler konvansiyonel. Gözler nükleer. Göz yaşları kimyasal. Yumulan gözler. Veya yumuk gözler. Sımsıkı yumuk gözlerde patlayan mantar tabancası gibi. Gerçek gibi. Israrla sızlatan.

Asansörde. Aynalı asansörde. Tek başına. Ayna boşluğu. Turuncu aydınlatmalı asansör boşluğu. Ya koparsa. Ya kopmazsa. Ya durursa. Ya ışık sönerse. Oyun bitecek. Belki. Kopmuş duramayan ışıksız ama karanlık olmayan asansör boşluğu. Bitecek. Başladıysa bile. Belirsizlik başlayacak. Bittiyse bile. Herhalde. Daha iyidir.

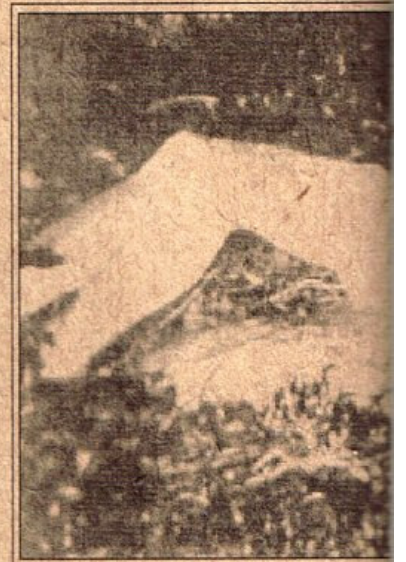
Telefon boşluğu. Ses. Boşluk. Kopma. Uzaklaşan ses. Yakınlaşan ses. Geveleme. Dört yıllık bir boşluk. İki yıllık bir şarap. Fırtınalı bir boşlukta pusuda bekleyen bir boşluk. Yalnızlık değil. Yitiriliş duygusu. Yitirişin duyumsanması. Kimse olmadığı halde. Robinsonlaşmaya yüz yutmuş bir duygu. Törpülenmiş. Ağdalanmış. Bir duygu. Sivri tarafları dikkatle törpülenip ağdalanmış bir duygu. Ama boşluk değil. Telefon boşluğu hiç değil. Giderek gerçekliğini yitiren törpülenmiş ağdalanmış yalnızlığın telefon boşluğunda kopuk bir boşluk.

Sonra.

Sonrası. Belirsizlik.

Sınırları belli bir belirsizlik. Boşluğun erişemediği. Her nasılsa erişemediği. Sınırları içinde erişemediği bir belirsizlik.

Şüpheli bir belirsizlik. İçeri. Kapıdan. Dışarı. Odadan. Şüphesiz belirsizliğin doldurduğu boşluğa doğru. Eski bir dost belirsizlik. Arada bir kendini hatırlatan. Zamanın dost olduğu belirsiz boşluğa atan. Ama kapıdan. Ama odadan.

Jean Baudrillard

Sonra.

Belirsizliğin boşlukla dolması. Sınırları aşıp belirsizliğe dolan bir boşluk. Belirsizliği şişiren. Ne eksik ne fazla. Patlatmayacak kadar.

Sonra.

Diken arayışı. Sil baştan. Patlatmak için. Hissi yakalamak için. Son şans. Belki. Davetsiz boşlukla eski dost belirsizliği gidermek için. Daha duvar çarpmadan. Öncesiz ve sonrasız hale gelmeden. Doğurmadan. Son şans denemek için. Boşluğu belirsizliğin boşluğunda boğmak için. Sivri bir kalem. En azından. Bu bile yeter. Patlatabilir.

Eski bir sıcaklık hissi. Patlamadan sonra. Etrafa saçılan boşluk. Daha kötü. Çok daha kötü. Her yerde artık. Asansör. Göz. Kulak. Diş. Kahve fincanı. Saat. Kalemlik. Her yerde. Aynı boşluk. Yeni doğmuş boşluklar.

Telefon boşluğunun her iki tarafında. Kısa. Kesik kesik. Orada mı? Burada mı? Boşluk. Kopmayan kesik bir boşluk. Nefes kesen bir boşluk. Birikmiş ama dolmayan boşluk. Sonu olan. Yine de bitmeyen bir boşluk. Nerede başladığı bilinmeyen. Nerede biteceği çok iyi bilinen bir boşluk. Yokumsanan bir boşluk. Çarptığında. Boşverilemeyen. Sımsıkı yumuk gözlerin kapaklarından zorla sızan bir boşluk.

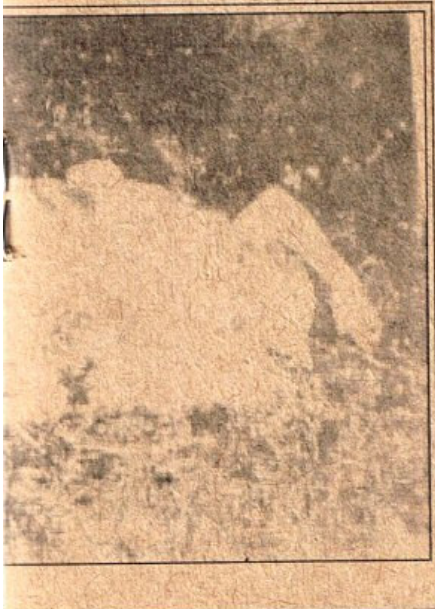
Zamanı donduran bir boşluk. Ölmüş zamanların tek fatihi. Nüfuz eden bir boşluk. Kaçınılmaz. Bitseydi iyi olurdu. Belki de bitti. Muhtemelen hiç başlamadı. Hep vardı. Bulana kadar. Yoktu. Sonra hep var oldu. Ama. Hep var olacak. Olduğu sürece.

Bitene kadar.

Hatırlanacak. Hiç unutulmayacak. Boşluk bitmeye yüz tuttuğunda. Boşluk bittiğinde. Bitmiş tüm boşluklar zamansız kalacak. Yeni boşluk başladığında. Yokumsanmayacak. Ama hatırlanacak. Yeni bir boşluk doğuracak. Belli belirsiz bir boşluk olacak. Büyük boşluk küçük boşluğu yutacak. Biri ötekini doğuracak. Sürececek. Bitene kadar. Deve dikenini. Köşe boşluğu. Asansör boşluğu ... Ama hepsi yağmurlu ıssız bir Robinson boşluğu.

Unutulmuş bir boşluğun izi. Titrek. Ürkek. Sevecen. Geçmiş bir boşluk. Anımsatan yalnızca. Götürüp getirmeyen. Boşlukta boşluk. Genellikle unutulmuş. Bekleyen bir boşluk. Beklenen boşluk. Birazcık belirsiz. Hayır. Tümüyle belirsiz. Geçici olarak. Elbette. En azından şimdilik. Ha var ha yok. Hepsi bir. Geçici bir ölüm. Eninde sonunda. Boşluğun kendisi. Bazen içinde uyanılan. Ama daha çok içine uyulan. Uyulmak zorunda olunan. Biraz da uykulu!

orhan yılmaz

panayır

Adam eğilmiş kadının kulağına bir şeyler okuyordu. Eski siyah-beyaz bir fotoğraf: tren raylarının kenarında, yüzleri siyah bir baba ve oğul sanki, işlerini başarıyla yerine getirmiş yüzlere poz vermişler, adam çocuğun koluna girmiş, zafer şarkıları söylüyor gibiler mutlular ve yorgunlar... Bir sokak panayırındayız.

Her sokağa çıkışlarının arasına daha fazla gün giriyordu. En son ne zaman çıktıklarını anımsayamadılar. Her sene gelen alışılmış bir gün olduğunu unutmaya çalışarak sokak panayırına hazırlandılar. O sabah erkenden kalkıldı. Adam kendini beceriksiz hissederek fakat bunu kadına hissettirmeden kahvaltıyı hazırladı. Yıllardır evin işlerini çekip çeviremediğini düşündü. Yine de bir kahve içmeyi ve reçelli ekmeği yemeyi başardı. Adam radyoyu açtı. Aldıklarından beri birinci kanalda olan radyoyu doğrusu pek dinledikleri de yoktu. Ama kadının kulağı bir ara bir halk ezgisine takılmadan edemedi. Oğlunun o uzak ülkeye giderken söylediği şarkıyı hatırladı. Radyoyu kapatıp mırıldanmak istedi. Ama bunu kocasına söylemedi. Adam dudağına yapışmış tütünü tükürdü. Tütün o sabahki gazetenin üzerine yapıştı. "Seni seviyorum" dedi kadına, gazetenin üzerindeki tütünü eliyle silkeleyerek. Sanki bu sefer başkaca söylediğini hissetti, her gün tekrarladığını unutarak. Kadın kendisine söyleneni anlamadı. Gözü badanası dökülmüş duvara takıldı. Kadın eskiden yaptığı elmalı kurabiyelerini hatırladı duvarda. Adam masayı topladı. Masada hasır sepet içinde elmalar ve eski gazete kaldı. Adam sepetin ve gazetenin olduğu kısmı çoktandır silmediğini gördü. Yarın silebileceğini kendine söyledi. Kadını tuvalete götürdü. Kadın tuvalette elmalı kurabiyelerini nasıl yaptığını hatırlamaya çalıştı. Adam sifonu çektiğinde kadın, "İki buçukluğun var mı?" diye seslendi içinden. O paranın üstünde hangi yüzün olduğunu nasıl merak etmişti. Babasının sınıfını geçtiğinde verdiği son hediyesiydi. Adam duymadı. "Bugün yağmur yağmayacak ne güzel" dedi ve radyoyu kapattı.

Artık vakit gelmişti. En güzel giysilerini giyindiler. Adam sokağa çıkılmadan önce kadının saçlarını taradı. Kadın, sokağa çıktıklarında özlemekten hiç bıkmığı kiraz ağacına gülümsedi. Kiraz ağacı kesilmesi gereken dallarını gösterdi. Adam sokakta karşılaştığı komşusuna panayırı hatırlattı. Komşuları kolunu uzatarak saatini tamir ettirebildiğini gösterdi.

İki sokak ötelerindeki panayırın başına geldiler. Süs eşyacısını, şekeriyi ve tavuk yiyen insanları geçtiler. Üzümcünün önünde durdular. Birer bardak üzüm suyu içtiler. Kadın hayatında çalıştığı tek işi hatırladı. Üzüm toplamak şimdi ne güzel olurdu. Adam "bugün yılın son sıcak cumartesi günü ne güzel" dedi ve devam ettiler. Kadın şarap içemeyeceğine hayıflandı. Sokak bandosunu, baloncuyu, sepet yapan kadını, yüz portresi çizen ressamı ve yemiş yiyen insanları geçtiler. Sonunda gözleri panayırın başından beri aradığı şeyi buldu. Bu sene de gelmişlerdi. Acaba eski fotoğraflardan yeni bir şey var mıydı? Bir fotoğrafı gözüne kestirdi adam.

Adam eğilmiş ve kadının kulağına fotoğrafın altındaki yazıyı okuyordu. Doğrusu üç satırlık bir yazıydı ama yaklaşık beş dakika kadının sürdü. Kadın pek dinliyor görünmüyordu. Hatta gözleri fotoğraftan çok arkadaki ayakkabı mağazasında gibiydi. Kadın en son gülüşünden bu yana sanki yirmi yıl geçmiş yüzünü hasır bir şapkayla saklamaya çalışıyordu. Oysa kendini hep güzel hissetmişti. Tek bir beyaz olmamasına rağmen saçları büyük ölçüde dökülmüştü. Üzerinde kirlenmiş siyah-beyaz bir kürk, ayaklarında ortopedik bir çizme vardı. Kadın şapkasını çenesine tutturarak siyah ipin sıkıldığını farketti. Adam yazıyı bitirmiş gibi kafasını kaldırdı. Son sözleri duyabildi: "kabartma tozu ve karbonattan..."

Altmış beş yıl önce evlenmişlerdi. Tek çocukları ölmüştü. Savaşın hemen sonrasında o uzak ülkeye giden oğullarından iki yıl sonra evlendiğini ve mutlu olduğunu yazan güzel bir kart almışlar daha sonra ise hiçbir haber alamamışlardı.

Adam kaçırdığı bir şey olmadığından emin olmak için başını eğdi, fotoğrafa ve yazıya yeniden baktı. Karısının ne kadar az işittiğini unutarak kadının kulağına fisildamaya devam etti. Fotoğrafta adam ve çocuğun arkasında demiryolunun üzerinde elle çalışan demiryolu aracı duruyordu. Çocuğun yüzünde, aracı kullanmayı yeni öğrenmişcesine bir gülümseme vardı. Kadın terlemeye başlamıştı. *"Artık gidelim"* dedi içinden. Adam savaşı ve sonrasını düşünüyordu. Gerçi cephede savaşmamış ama savaş sonrası köyleri yeniden kurularken, en fazla didinenlerden biri olmuştu. *"En çok o zaman gülerdim"* dedi kadına. Savaş sırasında güçsüz olduğu için geri hizmete verilmiş, o sıralar hasta bakıcılığı öğrenmiş, sonra da hep o işi yapmıştı. Kadın oturduğu sandalyede dizlerini kapatan battaniyeyi düzeltmek istedi. Adamın savaşın neden başlayıp bitmiş olabileceğini kendine ilk kez sorar gibi sonra da bir şey keşfetmiş gibi kendinden emin başını kaldırdı fotoğraftan. *"Başıma her şey, kabartma tozu karbonat gibi başımdan büyük işler yapan maddelerden korkup uzak durduğum için geldi. Şimdi nasıl merak ediyorum elmalı kurabiyelerin nasıl yapıldığını"* dedi. Kadın bir farklılık hissetmedi.

Yirmi yıl önce kadın ağır bir hastalığa yakalanmıştı. Oğlunun öldüğünü hissettiği o günden sonra vücudunun yarısını kullanamadı. Emekliliği çoktan gelmiş olan adam, emekliye ayrıldı o yıl.

Adam tekerlekli sandalyeyi, usta bir otobüs şoförünün kendine güvenliliğiyle kavradı. Üzerinde mavi kalın yünden el işi bir hırka vardı. Kadının adama ördüğü son hırkaydı. Dirseklerindeki kocaman delikler yamasızdı. Adam parlak beyaz saçlarını elleriyle düzeltti ve derin nefesini *"oh"* ile tamamladı. Yüzünde acımanın dışında her şey vardı. *"Kimse kimseye yardım edemez, ben seninle mutluyum"* dedi içinden. Kadın başını kaldırır gibi oldu, yarı kapalı olan gözünü açmaya çabaladı. Yüzünde bir ifadeye rastlamak mümkün değildi, sadece kocası gibi hissetmiyordu.

Çingene çalgıcıları, bir bankanın reklam standını, çiçek satan adamı, renk renk giysileri, tabelası rüzgarla devrilen yardım kuruluşunu, ücretsiz limonata dağıtan muhalefet partisini, bölgesel gazeteyi ve salıncakları ve kahkaha atıp dondurma yiyen insanları geçtiler. Panayırın sonundaki atlı karıncanın önünde durdular.

Gerçi atlıkarıncayı seyretmeyi çok sevmezlerdi, hem şimdi atların yerini çeşit çeşit arabalar, trenler, motosikletler, uçaklar, tanklar almıştı ama yine de uzun uzun baktılar ve dalıp gittiler... İkisinin de yüzünde aynı anda aynı tebessüm belirdi. Kadın savaşta ölen ilk aşkıyla olan sevişmesinde, adam annesinin kucağında sandı kendini. Şimdi adam tekerlekli sandalyede oturuyor, kadın tekerlekli sandalyeyi yanındaki motosikletli çocuğu taklit eder gibi tutuyor ve atlı karıncanın üzerinde dönüyorlardı. Kadın ilk turun sonunda bir şişe şarap ismarladı. Giden çocukların yerini yenileri aldı ama onlar pistten inmediler...

Kadın kalan çeyrek şişeyi kafasına bir dikişte bitirdi. Şapkasını çıkardı, son kez gülümseyerek izleyicileri selamladı, eğildi, son enerjisi, adama tane tane fisildamasına yetecekti; derin nefesini *"se ni sev mi yo rum"* ile tamamladı.

sadık akfırat

bir kaç kadın rahmi

bir kaç kadın rahmi alır bir tanrı, kaldırır sandığına
evdeki bütün eldivenleri sıkmaya hazırlanan bir ihtiyar olarak
gülürsememek alınında değil
ve bir gece yarısı gibi her bahar onu kollayan melekler
bakirelerin göbeğine bıraktığı ayinleri inanmak zanneder
oh be! seyiren dudaklarımla seviyorum
der: durmadan kırıklıklarını yapıştırdığım bir hayatı işte
intihar edemediklerimi kaşlarımla inkâr, belki ederim diye
veya kaykılınmış bayram sofralarında midesi rahatsız bir çocuk
olarak
seni gidi, seni gidi yaparak
camdan bakan bütün insanlar gibi
her cinayette bir parmağım vardır diye yürür sokaklarda

bir bıçağı ortasından bükme yaşından geçiyorum
ortadaki zayıf çingene dansöz, meme uçlarıyla süzüyor dünyayı
yuh olsun şu su sızdıran aşklara durmadan
su huysuz, su niyazlı, bu su susuz
der: yuh olsun nehirlere! okyanusa akmayan
duvarları nasıl yalamak istiyorum
der bir adam: bir kaç tanrı hayal eder

bir binanın orta katından düşüyorum
üç bıçağı ortasından çatmak yaşına yaslanıp
kurtulur muyum?
başını geriye at, vücudunu yay gibi ger
her cinsiyetten bir bir geçler bir tanrı
ver ne verebileceksen artık, ver!
özür dilemek dil kanseridir bir de fiyatları düşürmek
elmaslara, ada çaylarına bakıyorum, burası çok yüksek
işte bunu anlatmak için bayramlardan kaçınıyorum
yeter!
der bir tanrı: baltasını ateşle dansın ortasında bırakırken
herkes kuyruklu yıldızlanır sanır soğuk bir düşüşü
hah! amma da yapamaz a!
bir kaç kadın rahmi alır bir tanrı, saldırır yalnızlığına
kürekleri hatırlayan elleri vardır: silinir artıkça

Images of the AIDS Era

Don't Leave Me This Way: Art
in the Age of AIDS, the
largest exhibition on the subject
of AIDS so far in Australia,
opens at the National Gallery in

acquisitions
based in Toob
both open to
The McG
sored by
Developme
University
Queensland
different pro

X-ray Series #1, by James
Barrett and Robert Forster
(London), from the exhibition
Don't Leave Me This Way.

Canberra on November 12.
The federal government's
National AIDS Campaign and
the gallery have joined forces to
present the exhibition, which
closes on March 5 next year.

Its aim is to reach a wide
audience with safe sex and anti-
AIDS messages. The exhibition
includes stereotypes and prej-
udices about people with AIDS.

interesting
work showing
creative thou-
ght can enter
photographs,
They must be
mounted be-
spec, and in
m overall.
Entries
McGregor
December 13
announced
the competi-
Toowoombi

enis akın